

Η “Φωνή Κυρίου” της Κυριακής της Πεντηκοστής

[Αυτοκέφαλες Εκκλησίες](#) / [Εκκλησία της Ελλάδος](#)

ΕΤΟΣ 67ον

16 Ιουνίου 2019

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 24 (3446)

«ΚΑΘΕΝΑΣ ΑΚΟΥΓΕ ΣΤΗ ΓΛΩΣΣΑ ΤΟΥ»

Ένας πολυάσχολος άνθρωπος επισκέφθηκε έναν άγιο έρημίτη. Ήθελε νά ήρεμήσει λίγο από τό άγχος του καί νά ζητήσει τίς συμβουλές του. «Εὐλογεῖτε», εἶπε χαιρετώντας τον. «Φέρετε, ἔκανα πολύ δρόμο γιά νά ἔλθω ἐδῶ». «Κάθισε», τόν διέκοψε ὁ γέροντας, «καί ἄσε με νά σοῦ βάλω λίγο τσάι». «Ἔχω σπουδάσει στό ἐξωτερικό...», ἄρχισε νά αὐτοσυστήνεται ὁ ἐπισκέπτης. «Ἄς πιοῦμε πρῶτα λίγο τσάι», ἐπέμεινε ὁ γέροντας. «Τώρα διευθύνω μιά με-

Διαβάστε [ΕΔΩ](#) τη “Φωνή Κυρίου” της Αποστολικής Διακονίας της Εκκλησίας της Ελλάδος, **ὅπως αὐτή διαμοιράστηκε στους ιερούς ναούς** ολόκληρης της ελληνικής επικράτειας, κατά την Κυριακή 16 Ιουνίου 2019 – **ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ**.

ΕΤΟΣ 67ον

16 Ιουνίου 2019

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 24 (3446)

«ΚΑΘΕΝΑΣ ΑΚΟΥΓΕ ΣΤΗ ΓΛΩΣΣΑ ΤΟΥ»

Ένας πολυάσχολος άνθρωπος επισκέφθηκε έναν άγιο έρημίτη. Ήθελε νά ήρεμήσει λίγο από τό άγχος του καί νά ζητήσει τίς συμβουλές του. «Εύλο- γεΐτε», είπε χαιρετώντας τον. «Ξέρετε, έκανα πολύ δρόμο γιά νά έλθω εδώ». «Κάθισε», τόν διέκοψε ό γέροντας, «καί άσε με νά σοϋ βάλω λίγο τσάι». «Έχω σπουδάσει στό έξωτερικό...», άρχισε νά αυτοσυστήνεται ό επισκέπτης. «Άς πιϋμε πρώτα λίγο τσάι», επέμεινε ό γέροντας. «Τώρα διευθύνω μιά με- γάλη επιχείρηση», συνέχισε νά περιστολογοΐ ό ξένος. «Πιστεύω ότι τό τσάι θά σάς άρέσει», είπε ό έρημίτης, συνεχίζοντας νά γεμίζει τήν κούπα του έπι- σκέπτη του. «Μά έσείς τήν ξεχειλίσατε, πάτερ» παρατήρησε ένοχλημένος ό ξένος. «Κι έσύ μοιάζεις μ' αυτήν τήν ξεχειλισμένη κούπα», άπάντησε τότε ό σοφός γέροντας. «Άν δέν άδειάσεις λίγο από τό έγώ σου, πώς θά άφήσεις νά στάξει μέσα σου κάτι από τά λίγα που ξέρω;».

Πώς γινόμαστε χωρητικά δοχεία του Πνεύματος;

Οι μαθητές του Χριστού ήταν συγκεντρωμένοι στό ύπερών έχοντας άδει- άσει από κάθε είδους αϋτάρκειες, αϋτοαναφορές καί ύπερβολικές αϋτοεκτι- μήσεις· καί περίμεναν όχι απλώς νά «στάξει» μέσα τους κάποια σοφή συμ- βουλή, αλλήλ νά γεμίσουν με τή χάρη του Άγίου Πνεύματος. Ό Χριστός τούς είχε πεί νά καθίσουν στην Ίερουσαλήμ καί νά περιμένουν τήν «έπαγγελία» του Πατέρα του, δηλαδή τό νά ένδυθουν «δύναμιν έξ ύψους». Φυσικά δέν ήταν μόνο οι λίγες μέρες μετά τήν Άνάσταση καί τήν Άνάληψή του που τούς έτοιμάσαν, γιά νά δεχθούν καί νά «χωρέσουν» τόν Παράκλητο. Ή διάηλσά τους σέ σκεϋη χωρητικά του Άγίου Πνεύματος πέρασε από πολλά στάδια: Τρία χρόνια είχαν μαθητεύσει κοντά στον κορυφαίο Διδάσκαλο αλλήλ καί πρότυπο τής κενωτικής ταπείνωσης. Ή πίστη τους «έσαλεύθη» ζώντας τά συγ- κλονιστικά γεγονότα του Πάθους του· καί παραλίγο νά τούς «καταφάγη» τό τής άπογνώσεως σκότος· καί νά βιώσουν τόν «τρόμο του κενού», βρίσκον-

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Πράξ. β' 1-11)

Ἡ δωρεά τοῦ Ἁγίου Πνεύματος

Ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὴν ἡμέραν τῆς πεντηκοστῆς ἦσαν ἅπαντες οἱ ἀπόστολοι ὁμοθυμαδὸν ἐπὶ τὸ αὐτό. Καὶ ἐγένετο ἄφνω ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἦχος ὥσπερ φερομένης πνοῆς βιαίας, καὶ ἐπλήρωσεν ὅλον τὸν οἶκον οὗ ἦσαν καθήμενοι· καὶ ὤφθησαν αὐτοῖς διαμεριζόμεναι γλῶσσαι ὥσει πυρός, ἐκάθισέ τε ἐφ' ἓνα ἕκαστον αὐτῶν, καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαντες Πνεύματος Ἁγίου, καὶ ἤρξαντο λαλεῖν ἐτέραις γλώσσαις καθὼς τὸ Πνεῦμα ἐδίδου αὐτοῖς ἀποφθέγγεσθαι. Ἦσαν δὲ ἐν Ἱερουσαλὴμ κατοικοῦντες Ἰουδαῖοι, ἄνδρες εὐλαβεῖς ἀπὸ παντὸς ἔθνους τῶν ὑπὸ τὸν οὐρανόν· γενομένης δὲ τῆς φωνῆς ταύτης συνήλθε τὸ πλῆθος καὶ συνεχύθη, ὅτι ἤκουον εἰς ἕκαστος τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ λαλούντων αὐτῶν. Ἐξίσταντο δὲ πάντες καὶ ἐθαύμαζον λέγοντες πρὸς ἀλλήλους· Οὐκ ἰδοὺ πάντες οὗτοί εἰσιν οἱ λαλοῦντες Γαλιλαῖοι; Καὶ πῶς ἡμεῖς ἀκούομεν ἕκαστος τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ ἡμῶν ἐν ᾗ ἐγεννήθημεν, Πάρθοι καὶ Μῆδοι καὶ Ἑλαμίται, καὶ οἱ κατοικοῦντες τὴν Μεσοποταμίαν, Ἰουδαίαν τε καὶ Καππαδοκίαν, Πόντον καὶ τὴν Ἀσίαν, Φρυγίαν τε καὶ Παμφυλίαν, Αἴγυπτον καὶ τὰ μέρη τῆς Λιβύης τῆς κατὰ Κυρήνην, καὶ οἱ ἐπιδημοῦντες Ῥωμαῖοι, Ἰουδαῖοι τε καὶ προσήλυτοι, Κρήτες καὶ Ἀραβες, ἀκούομεν λαλούντων αὐτῶν ταῖς ἡμετέραις γλώσσαις τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ;

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ὅταν ἐφθασε ἡ ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς, ἦσαν ὅλοι μαζί οἱ Ἀπόστολοι εἰς τὸ ἴδιο μέρος. Καὶ ἔξαφνα ἦλθε ἀπὸ τὸν οὐρανὸν βοή, σάν νά φυσᾷ δυνατός ἀνεμος, ὁ ὁποῖος ἐγέμισε ὅλο τὸ σπῆτι ὅπου ἐκάθοντο. Καὶ παρουσιάσθησαν γλῶσσαι σάν φλόγες φωτιᾶς νά διαμοιράζονται εἰς αὐτούς καὶ νά κάθεται εἰς τὸν καθένα μία, καὶ ἐπληρώθησαν ὅλοι ἀπὸ Πνεῦμα Ἁγίου καὶ ἤρχισαν νά μιλοῦν ἄλλας γλώσσας καθὼς τὸ Πνεῦμα τοὺς ἔδινε δύναμιν λόγου. Κατοικοῦσαν δὲ εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ Ἰουδαῖοι, ἄνδρες εὐλαβεῖς ἀπὸ κάθε ἔθνος ὑπὸ τὸν οὐρανόν. Ὅταν ἐγίνε ἡ βοή αὐτή, ἐμαζεύθηκε πλῆθος καὶ ἦσαν ὅλοι κατάπληκτοι, διότι ὁ καθένας τοὺς ἄκουε νά μιλοῦν τὴν δικήν του γλῶσσαν. Καὶ ἐξεπλήσσοντο ὅλοι καὶ ἐθαύμαζαν καὶ ἔλεγαν μετὰ τὸν ἑαυτοῦ, «Δέν εἶναι ὅλοι αὐτοὶ πού μιλοῦν Γαλιλαῖοι; Πῶς συμβαίνει λοιπὸν νά τοὺς ἀκοῦμε ὁ καθένας μας εἰς τὴν δικήν μας μητρικὴν γλῶσσαν; Πάρθοι καὶ Μῆδοι καὶ Ἑλαμίται καὶ οἱ κατοικοῦντες τὴν Μεσοποταμίαν καὶ τὴν Ἰουδαίαν καὶ τὴν Καππαδοκίαν, τὸν Πόντον καὶ τὴν Ἀσίαν, τὴν Φρυγίαν καὶ τὴν Παμφυλίαν, τὴν Αἴγυπτον καὶ τὰ μέρη τῆς Λιβύης, ἡ ὁποία ἐκτείνεται πρὸς τὴν Κυρήνην, καὶ οἱ ἐδῶ ἐγκατεστημένοι Ῥωμαῖοι καὶ Ἰουδαῖοι καὶ προσήλυτοι, Κρήτες καὶ Ἀραβες, τοὺς ἀκοῦμε νά μιλοῦν στίς δικές μας γλῶσσες διὰ τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ».

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).
